

نامه ملکه الیزابت به شاه طهماسب صفوی

۱ مرداد ۱۳۹۳ ساعت ۱۷:۲۹

این سند از کتاب خطی و منحصر به فرد «تاریخ مارخام» که توسط رحیم بن حکیم الممالک ترجمه و در کتابخانه مجلس شورای ملی موجود است، استنتاج شده است. نثر نامه قابل توجه است.

این سند از کتاب خطی و منحصر به فرد «تاریخ مارخام» که توسط رحیم بن حکیم الممالک ترجمه و در کتابخانه مجلس شورای ملی موجود است، استنتاج شده است. نثر نامه قابل توجه است.

نامه از سوی ملکه الیزابت برای شاه طهماسب اول نوشته شده است:

از جانب الیزابت که به الطاف خدای تعالی ملکه ی انگلستان و غیره می باشد، به خدمت شهریار مقتدر و مظفر، شاهزاده ی اعظم صوفی (صفوی) امپراطور ممالک ایرانانیان و میدیان (اهل آذربایجان) و پارسیان و حیرکانیان (اهل مازندران و استرآباد و قطعه ای از ترکستان اطراف گرگان و اترک) و کرمانیان و پادشاه مردمانی که در دو طرف رودخانه ی سپریس (رودخانه ی قور) سکنی دارند و شاهنشاه ملل و طوایفی که مابین بحر خزر و خلیج فارس توطن دارند، تحیت و سلام فراوان باد و نیک بختی های او همیشه در تزیاید باشد. به مراسم خداوندی، چنین مقدر شده است که مردمانی که از یکدیگر دور هستند و صحراهای وسیع و دریاها ی عظیم

و جبال مرتفع مابین ایشان، فاصله و جدایی انداخته، به واسطه ی مکاتبه و مراوده با همدیگر دوست و متحد باشند؛ نه تنها برای آن که خیالات و کلمات مشفقانه ی خود را که دلیل بر انسانیت است به یکدیگر رد و بدل نمایند، بلکه به علاوه ی این، باید اشیاء و امتعه که حاصل عقل و فراست آن هاست به ممالک یکدیگر حمل دهند و اسباب نیک بختی فراهم کنند.

علیهذا چون نوکر صدیق و خدمت گزار مهربان ما آنتونی جنکین سون حامل این رقیمه ی ما بر آن شده است که به اذن و اجازه ی ما از این ممالک ما خارج شده، به امید خداوند به ممالک ایران سفر نماید رابطه ی دوستی را استوار کند، ما امیدوار هستیم که خیالات مستحسنة ی او مجری شود و به آبرومندی و خیرخواهی، باب تجارت و بیع و شری امتعه را با رعایای شما مفتوح سازد. پس در این وقت، لازم دانستیم که رقیمه ی به اعلی حضرت شما بنویسم و خواهش کنیم که از راه دوستی به نوکر مزبور ما آنتونی جنکین سون و همراهان او اذن و اجازه بدهید که در ممالک شما در هر جایی که خلاف قانون مملکت شما نباشد، به آزادی حرکت نماید و در ممالک و ایالتی که در تحت حکم و فرمان شما می باشد، امتعه و مال التجاره ی خود را حمل و نقل کند و آزاد باشد و پاسپورت و نوشته به او عطا نمایید که هر وقت بخواهد در ممالک شما مسافرت نماید، کسی معترض او نشود و اسباب زحمت او را فراهم نیابد و هر قدر که می خواهد در یک محل توقف نماید و هر وقت صلاح بداند از آن جا خارج شود.

هرگاه باب دوستی و اتحاد مابین ممالک و رعایای ما مفتوح گردید و خیرخواهی نوکر ما را در مملکت شما پذیرفته، آن وقت ما امیدوار خواهیم بود که قادر متعال بعد از این افتتاح و شروع به دوستی، رشته ی محبت و اتحاد را روز به روز محکم تر نماید و در آینده برای آسودگی و رفاهیت ملتینی تجارت رونق گیرد و امتعه به ممالک یکدیگر حمل و نقل شود. اگر این خیالات ما صورت گرفت، معلوم خواهد شد که نه صحراهای وسیع و نه دریاها ی عظیم و نه جبال مرتفع که فاصله ی مابین ممالک بودند نتوانستند این دو ملت را جدا کنند و به واسطه ی خوش نفسی و حفظ مراتب انسانیت، متفق شدند و رشته ی دوستی مابین ایشان محکم گردید. خداوند، مدت های مدید به شما در دنیا نیک بختی بدهد و در آخرت جزای خیر عطا فرماید.

به تاریخ بیست و پنجم آوریل، سنه ی پنج هزار و پانصد و بیست سال خلقت دنیا و سنه ی یک هزار و پانصد و شصت و یک میلاد حضرت عیسی (ع) و سال سی ام سلطنت ما در انگلستان در شهر پایتخت مشهور ما لندن تحریر شد (مطابق ششم ماه ثور، سنه ی نهصد و شصت و نه هجری نبوی).

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/27600/> صفوی - طهماسب - شاه - الیزابت - ملکہ - نامہ